

KIŠNO BUĐENJE - KIŠNA SMRT

Sedim u mračnoj sobi. Na televizoru neka oskudno obučena voditeljka vremenske prognoze na jutarnjem programu već peti put ponavlja da će biti oblačno i kišovito, oblačno i kišovito, oblačno i kišovito...

Ustala sam pre pola sata, pijem jutarnju kafu i nemam snage da podignem roletne. Oblačno i kišovito, oblačno i kišovito, dobro se obucite, ponesite kišobrane... Ali ja nemam kišobran. Da li da uopšte ne izlazim danas iz stana? Da, to će verovatno biti najbolje. Jer ta fina, lepa gospođica, sa ispeglanom kosom koja prelazi u pravi konjski rep, kojoj mogu da vidim stidne dlačice i 2/3 grudi, kojoj je ten kao da ju je rodila žena iz Nigerije, a ne neka srpska majka, je sigurno u pravu... Ali gde da nađem kišobran u pola osam ujutru? Kišovito i oblačno, oblačno i kišovito... I dok tako raščupana, sva od podočnjaka za koje su krivi košmari, pijem svoju kafu, ona mi je sa ekrana smeje. A što se smeje ako je kišovito? Ne razumem... I dalje nemam kišobran i ne znam da li da krenem tamo gde svakako moram jednom stići jer ne mogu više da izbegavam, razmišljam da li ona to pokušava da odobrovolji mene i slične meni ovog kišnog jutra. Pa da, sigurno se zato smeje, jer ja da sam na njenom mestu ne bih imala razloga za smeh. Jer više ništa nije smešno, ni na televizoru, ni u novinama, ni nigde.

Ustajem sa stolice. Kišovito i oblačno... Uzimam namerno suknju, teram inat vremenu. I lepo sam se očesljalala, ipak idem tamo, da... I oprala zube. I našminkala se. Da budem lepa kao voditeljka. Hahaha, ma neće se ništa desiti loše, šta ti je?!

Vraćam se u sobu. Oblačno i kišovito, ponesite kišobrane obavezno

da ne pokisnete... Uzeću kapu umesto kišobrana, da to je bolje.

Podižem roletne. Napolju sija sunce. Voditeljka prognoze se i dalje smeje kao da je pošmrkala koks, što verovatno i jeste, a u mojim grudima se kiša nastavlja. Ipak sam otišla.

